

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **Ing. E. K.**, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské nám. 2, Praha 1, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 29. 1. 2008, č. j. 1 Cad 1/2008 – 16,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce se domáhal obnovy řízení podle § 111 a 114 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 2 Cad 81/2006. Současně požádal o ustanovení zástupce pro toto řízení. V řízení, jehož obnovení žalobce požadoval, byla rozsudkem uvedeného soudu ze dne 19. 9. 2007, č. j. 2 Cad 81/2006 – 50, zamítnuta žaloba proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 18. 8. 2006, č. j. MHMP 257218/2006. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 6 č. j. MCP6 039076/2006 OSV/Exn R/OSPP/01685/2006, ze dne 6. 6. 2006, ve věci žádosti o dávku sociální péče.

O žádosti na ustanovení zástupce pro řízení o návrhu na povolení obnovy řízení Městský soud v Praze usnesením ze dne 29. 1. 2008, č. j. 1 Cad 1/2008 – 16, rozhodl tak, že jej zamítl, neboť žalobce podal návrh na obnovu řízení ve věci, v níž není obnova řízení přípustná. Návrh tedy nemůže být úspěšný, a nejsou tak splněny podmínky, za nichž lze zástupce ustanovit.

Toto usnesení napadl žalobce (dále též „stěžovatel“) kasační stížností, a požadoval je zrušit. Vedle skutečností, v nichž spatřuje důvod pro obnovu řízení, v kasační stížnosti uvádí, že městskému soudu předložil potřebné důkazy o hmotné nouzi a splňuje tak podmínky pro ustanovení zástupce.

Nejvyšší správní soud posoudil důvodnost kasační stížnosti v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů (§ 109 odst. 2 a 3 s. ř. s.). Z jejího obsahu lze zjistit, že se stěžovatel dovolává důvodu kasační stížnosti uvedeného v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., tedy tvrzené nezákonnosti, spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Podle § 35 odst. 8 první věta s. ř. s. navrhovateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát; hotové výdaje zástupce a odměnu za zastupování osoby uvedené v odstavci 2 platí v takovém případě stát.

Z citovaného ustanovení vyplývají dvě základní podmínky, při jejichž současném splnění může být navrhovateli na jeho žádost zástupce ustanoven. Navrhovatel musí jednak splňovat podmínky pro osvobození od soudních poplatků a současně musí být ustanovení zástupce potřebné k ochraně práv navrhovatele.

Podmínky pro osvobození od soudních poplatků upravuje § 36 odst. 3 s. ř. s. Podle první věty tohoto ustanovení účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu osvobozen od soudních poplatků. Podle druhé věty téhož ustanovení, dospěje-li však soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, takovou žádost zamítne. Soud posuzující předpoklady pro osvobození od soudního poplatku se tak nejprve musí vypořádat s otázkou zjevné neúspěšnosti návrhu. V případě, že soud dospěje k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, nemusí se už dále zabývat majetkovými a výdělkovými poměry účastníka.

Taková situace v souzené věci nastala, protože se stěžovatel domáhá obnovy řízení, v němž bylo přezkoumáváno rozhodnutí o žádosti o dávku sociální péče. Podle § 114 odst. 1 s. ř. s. obnova řízení je přípustná jen proti rozsudku vydanému v řízení o ochraně před zásahem správního orgánu a ve věcech politických stran a politických hnutí. Do takto vymezené množiny ovšem věc, v níž se stěžovatel obnovy řízení domáhá, nespadá a jím podaný návrh na obnovu řízení je nepřipustný. Takový návrh je tedy zjevně neúspěšný.

Pak ovšem není splněna podmínka existence předpokladů pro osvobození od soudních poplatků jako jedna ze dvou výše citovaných obligatorních podmínek pro ustanovení zástupce a soudu nezbyvá, než návrh na ustanovení zástupce zamítnout. Městský soud proto postupoval správně, učinil-li tak.

Kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. tedy není dán, ježto Nejvyšší správní soud nezjistil namítanou nezákonnost rozhodnutí městského soudu, a proto

kasační stížnost proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 29. 1. 2008, č. j. 1 Cad 1/2008 – 16, jako nedůvodnou zamítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů nenáleží. To by náleželo žalovanému. Tomu však podle ustanovení § 60 odst. 2 s. ř. s. nemůže být právo na náhradu nákladů řízení přiznáno, neboť jde o správní orgán, který rozhodl ve věci sociální péče a jemu tato náhrada nenáleží, byť byl ve věci úspěšný. Ostatně žalovaný žádné náklady neuplatňoval a Nejvyšší správní soud ani žádné náklady, jež by mu vznikly a jež by překročily náklady jeho běžné administrativní činnosti, ze spisu nezjistil. Proto rozhodl tak, že ani žalovanému, přestože měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti nenáleží.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. dubna 2008

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu